

tagne Tilbygning til Hærloven; derimod ligger der i den, at man ønsker at komme Regjeringen imøde ved Etableringen af en særskilt Afdeling for denne Tjeneste, og derfor have vi altsaa i Henhold til Mindretallets Vittringer ved Sagens 2den Behandling, og efter hvad man der har tilladt sig at bebude, fremført det Ændringsforslag, der ligger for. Det gaaer ud paa, at Regjeringen er bemyndiget til at danne en særlig Afdeling til Besørgelse af Søminnetjenesten og til at maatte ansætte faste Befalingsmænd derved i samme Antal, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, men saaledes, at det Antal, der nu findes opført i Hærloven deels i Ingenieurcorpsset — navnlig have vi tænkt dette ved at nævne Ordet „Hæren“ i 1ste Stykke —, og deels i Søværnet, maatte indskrænkes med det samme Antal, og at da disse Befalingsmænd maatte ansættes og forfremmes efter andre Regler end dem, der ere foreskrevne i Hærloven og Loven om Søværnets Ordning, idet der derved gives Regjeringen en Bemyndigelse, som sandsynligvis er meget hensigtsmæssig for det Diemed, de Vedkommende skulde tjene. For- saavidt man maatte behøve flere Befalingsmænd til den Tjeneste, og det vilde vel navnlig være underordnede Befalingsmænd, da har man tænkt, at de ogsaa ville kunne afgives, men at der kunde være forskellige Forhold i den Henseende at ordne, som letteligen lode sig ordne gennem den aarlige Finantslov, indtil en Revision af Loven sammen med Hærloven om 3 Aar forestod. Udskrivningen til Ingenieurcorpsset af 20 Mand er bibeholdt, som det blev vedtaget ved anden Behandling, og der er i Ændringsforslaget tilføjet en Bestemmelse om, at, forsaavidt der fra Søværnet skulde tillades værnepligtigt Mandskab, som f. Ex. Underofficerer af 2den Klasse osv. og andet værnepligtigt Mandskab til Betjening af dette Vaaben, at da en saadan Tilgang fra den særlige Afdeling blev erstattet Marinen ved at forhøje det Antal Lægsrullefolk, dygtigt til egentlig Krigstjeneste, som det efter § 1 i Loven af 24de April 1868 om Søværnets Ordning er tilladt at udskrive. Det er altsaa i Henhold til Lovens Bestemmelse, indenfor den givne Bevilling af Personel, at Forslaget

vil give Regjeringen Bemyndigelse til at benytte det Mandskab, som det har, paa en friere Maade i det Diemed at faae Søminnetjenesten betjent. Slutningsbestemmelsen om, at Lovens skal revideres i Forbindelse med Hærloven, er bibeholdt, som den er vedtagen ved 2den Behandling. Jeg personlig har forklaret Forslaget, men jeg har iøvrigt ingen Bemyndigelse til at tale paa Mindretallets Begne i og for sig, men jeg har personlig været med til at gaae den Vej med Hensyn til dette Spørgsmaal efter en Betragtning, som jeg tillader mig kortelig at anføre. Jeg er en Ven af den ved Hærloven skabte Ordning og navnlig af de Hovedgrundsætninger, som deri ere nedlagte; men jeg har den Anskuelse, at vi ikke paa nogen mere grundig Maade kunne faae disse Grundsætninger skaffede i Miscredit og faae reist stærke Indvendinger derimod, end dersom vi høre os ad saaledes, som det paa forskjellig Maade i denne Session er foreslaaet ved forskjellige Tillæg og Tilbygninger udover det, som Hærloven si og for sig omhandler. Af Interesse for at see disse Forhold udviklede efter de samme Grundsætninger, som vi nylig have nedlagt i en saa ny Lov, er det derfor, at jeg er meget varsom med at gaae med til Noget, der gaaer ud over de Grændser, vi da have affattet, og jeg føler mig opfordret til at udtale, at de enkelte Medlemmer af Mindretallet, som ere imod denne Ordning, vise en Resignation ved dog at holde igjen indenfor disse Grændser; thi de kunde jo næsten ifølge den Betragtning, de have af disse Forhold, og det mindre eller større Haab, de have om at komme til en Forandring, være af den Mening, at jo videre man gik, desto bedre var det, fordi det mulig kunde styrke den Opposition, som de haabe skal komme tilstede, men som jeg haaber skal blive holdt nede og indenfor bestemte Grændser, naar vi i det Hele ere varssomme med Forandringer og Udvidelser af det, vi engang ere komne til.

Ordføreren: Jeg troer, at jeg paa Fleertallets Begne kan udtale, at det er fuldstændig entigt med den ærede Taler i, at man paa ingen Maade bør udvide det, der engang er fassat ved Hærloven, naar det ikke er nød-